

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg er det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) meget forbunden for hans anbefaling for dette Lovforslag. Det synes, at man ved dette Lovforslag har ramt det ærede Medlems Smag i alle Maader, og jeg kan ogsaa forsikre, at det har været Hensigten at tilvejebringe en Ordning, der var saa tilfredsstillende som muligt for Esbjerg. Beklageligt er det med denne Vej, det ærede Medlem dvælede ved. Jeg havde egentlig ikke ventet, at der skulde komme Indvendinger fra det ærede Medlem i Anledning af denne Vej. I Fjor, da der var forlangt 40,000 Kr., saa var det ærede Medlems Argument mod de 40,000, at Esbjerg skulde betale denne Vej, og nu i Aar, da Byen er bleven fri for de 40,000, er det pludselig blevet rent galt med Vejen. Jeg vil sige, at Omkostningerne ved den Holdeplads, som Statsbanerne faa Brug for ud for Norgesgade, skal Esbjerg jo ikke betale. Naar jeg altsaa har foreslaaet, at Vejen ogsaa i dette Forslag skulde blive ved at staa for Esbjerg Bys Regning, er det sket i Overensstemmelse med, saa vidt jeg ved, en enstemmig Vedtagelse af Udvalget, og under denne Udvalgsbetænkning staa ogsaa det ærede Medlems Navn, saa den Gang var det ikke saa slemt med den Vej. Men skulde det være, at det ærede Medlem kan blive fri for Vejen, hvis Lovforslaget igen kommer i Udvalg, skal det glæde mig paa Esbjergs Vegne, og skulde det ikke kunne lykkes, vil jeg haabe, at det i alt Fald maa lykkes at faa Gruset og Stenene til den lidt billigere, end det ellers ser ud til. Jeg er altsaa meget glad over den Modtagelse, som Lovforslaget har faaet, og over, at de Rejser og Undersøgelser, som gavede fundet Sted i sidste Rigsdagssamling, erkendes at have medført Forbedringer, hvorved man da bedre kan forsones sig med, at Lovforslaget ikke blev til Virkelighed i Fjor.

Bluhme: Jeg takker den ærede Minister for hans Udtalelser, men jeg vil dog gerne rette en lille Ting deri med Hensyn til de 40,000 Kr. Mine Udtalelser gik ud paa, at det var sandt for Dyden en mærkelig Motivering, at naar man lukkede Portene til Esbjerg, skulde Byen betale 40,000 Kr.

for at faa nogle Viadukter, hvorigennem de kunde komme ud igen, og det fandt dog ogsaa hele Tinget var en noget mærkelig Motivering; det var ligefrem begrundet i Sagen selv, at de 40,000 Kr. gik ud. Og med Hensyn til den ny Vej, som skal anlægges, tillod jeg mig i Fjor som Mindretal at stille Forslag om, at hvis den ikke kunde gaa ud, skulde Staten i det mindste bidrage til en Del af Ekspropriationen. Jeg var altsaa allerede i Fjor en meget bestemt Modstander af denne Vej, og jeg kan ikke nægte, at jeg bestandig fastholder, at det er haardt, at en fattig Kommune som Esbjerg skal have saa betydelige Udgifter, fordi Statsbanerne ere i den Nødvendighed at maatte udvide deres Station. Men Esbjerg er jo en udmærket By, en Fremskridtsby med en fortrinlig og kulant Befolkning, der naturligvis vil gøre sit mulige for at komme Staten til Hjælp, og jeg tvivler ikke om, at Staten vil faa sin Station forbedret, men altsaa ved Esbjerg Bys velvillige Assistance.

Høegh-Guldberg: Da den højtærede Formand ikke ønsker, at man vender tilbage til Sagen om Aarhus Godsbanegaard, skal jeg selvfølgelig ikke gøre det. Der er imidlertid en enkelt Udtalelse af det ærede Medlem, der nu satte sig, som jeg maa modsige. Den Skildring, som det ærede Medlem gav af et privatretligt-kontraktligt Forhold mellem Byen og en enkelt Privatmand i Aarhus, var ikke rigtig.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til det Udvalg, der blev nedsat angaaende de to foregaaende Sager.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.